

מסורת הש"ס

(א) לעיל יא: (ב) לקמן
קא: (ג) [לעיל כ. וס"א],
(ד) [לעיל לא:], (ה) לעיל
יא: (ו) לקמן נג:, (ז) לעיל
מ: וס"ג, (ח) לקמן מט.
וּס"ג, (ט) [ז"ל שמעון
המזמני], (י) [ז"ל כשמעון
המזמני], (יא) [מהללס א:],
(יב) [ז"ל דיוסף], (יג) [דף מז:
ד"ה סתם],

תורה אור השלם

1. וְקָרָא לוֹ קְצֵי עֵינֵי
וּדְבָרוֹ אָמַר וְעַתָּה אֲמַר
לִי הַפְּתִיחַ קַחְתִּיהֶן:
בְּרִים בֵּן ח
2. וְנִשְׁבַּח וּמְבוֹרָה הָאֵל
לְעֵינֵי הַזִּקְנִים וְהַלְלָהָ
עַד שֶׁעָלָה רִגְלוֹ וְהָאֵל
בְּפִנּוּ וְנִתְּנָה וְאָמְרָה
כִּבְּהָ יִשְׁעָהּ אֲשֶׁר
לֹא יִכְבֶּה אֶת בֵּית אֲחֵיו.
בְּרִים בֵּן ח
3. וְנִקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל
בֵּית הָאֵל הַנֶּעֱלֶה:
בְּרִים בֵּן ח
4. וְאֵם לֵאמֹר וְחָפֵץ הָאֵל
לְקַחֵת אֶת יִצְחָק וְהָיָה
בְּיָמָיו שֶׁהִשְׁתַּדָּה לֵאמֹר
יִזְכְּרוּ אֲמֹרָהּ מֵאֵן קָבַם
לְהִיקֵם לְאֲחֵיו שֶׁם
בִּישְׂרָאֵל לֹא אָבָה יִמְנֶה:
בְּרִים בֵּן ח

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ואל תכניס קטטה
בניך: (ג) שם ואין חילוק
ב' חסם ונחלוק לחדא
וויכים וחדא אמור רבין
אשר לא יבנה כיון
שלא בנה שור לא יבנה
וויכים לחדא אמור לחדא:
(ג) רש"י ד"ה חילוי תמנא
וכי בקרבות ארלא סס"ד
ואח"כ (ז) חילוי קרבות
למלכות: (ח) רוב' ד"ה
וויכים וכי אית ספרים.
כ"ב ע"ד דף י' ע"ב חסום'
ד"ה איהו: (י) בא"ד דל"ג
ליה ללא כרד:

מוסף רש"י

[illegible]

הייתה אחת דשרה. לכהונה ואחת פסולה כגון שנתגבשה מאיש אחר: **אם** בא יבם לחנוך חולץ לפסולה. ולא יפסול את הכשרה לכהונה ללא יספור אדם מי בורו ואחרים צריכים להם אע"ג דהוא אין צריך להם: **גמ'** ארבעה אחין ס"ד. כיון דלא הוו אלא ד' וכולן מתו

דקדקתי מתו מאן מייבס: וזבקינ
ליה. בתמייה ובמה יפרנס כולן:
דאפשר ליה. שעשיר הוא ויכול לזון:
עונה בחדש. עונה של מ"ח מערב
שבת לערב שבת חזו אשך פרוי יתן
שעמו' בתשובות (דף סג:) דמתי לכל
חדא עונה בחדש: וזבקינ לחדא.
ברישא והדר נחלוך לחדא: כל שאינה
עולה. לבית דין לייבוס שאינה זקוקה
להתייבס דרממנא פטורה דמחיב את
בית אחיו בית אחד הוא בזונה ולא שני
בתים אינו עולה לחלילה: אלמה לא.
בתים אלו ואלו שמי בתים בעלמא
פטורה מי לא אינטריך למישר כרת
ערוה והא אינטריך סד"א ערוה
אבראי קיימא ולא רמיא קמיא והויא
לה כרת בית אחד ותמייבס קמ"ל: דאן
שנה רבי. במשנה זו למדנו רבי לא
ישפוך כו': בותנ' המחזיר
גרופאו. משנישאת: והכנסא את הלולא.
דקיימא עליו בלאו בלאו שזב לא יבנה:
והנשא את קרובא הלולא. לקמן בעי

מסייבי לאויו:

קְרוֹבָה גְרוּשָׁה. גְרוּשָׁהּ כְּאִשָּׁה
וְאֶחָתָהּ אִם אִמָּה חִיבִי כְרִיתוֹת יֵינָהּ
לְגֵבִיהָ: (גב') אִמָּה קְרוֹבָה גְרוּשָׁה.
וּרְבֵּן אֶמְחִיר גְרוּשָׁהּ וְנוֹשָׂא חֲלוּטָהּ
פְּלִיגִי: וְדֹלְמָה הִיא קִמ"ל יוֹשֵׁה מִמּוֹר
מִחִיבֵי כְרִיתוֹת. וְהִ"ק אֵע"ג דְּפִלִּיגִי
רִבֵּן בְּחִיבֵי לֵאחֹז מוֹדִים הֵם בְּחִיבֵי
כְרִיתוֹת שְׁהוּלָה מִמּוֹר: וְדֹלְמָה עֲלוֹם
לֹא אִיבִי צֶה. וְדִקְאִמְרַת לְאִשְׁמֻעֵלִי
שֶׁהָר חִיבֵי כְרִיתוֹת: אִיבִי דִּפְנָה
יִשָּׂא מְחִיר גְרוּשָׁהּ וְנוֹשָׂא חֲלוּטָהּ
וְקְרוֹבָה חֲלוּטָהּ. וּפְלִיגִי רִבֵּן עֲלֶיהָ
תֵּנָה נָמִי וּמוֹדִים בְּקְרוֹבָה גְרוּשָׁהּ ^(א)
אֲבָל קְרוֹבָה חֲלוּטָהּ הִיא לְרִשָּׁע הִיא
מִמּוֹר: הַכְּמוֹץ קָרָא צִיּוֹן. וְלֵיהּ
סַתְמָא דְּמַתְנִי בְּרִישׁ פְּרָקִין (מא). דְּקַמִּי
הַחוּלָן לִיבְמַתּוֹ וְנוֹשָׂא אֶחָיו אֶת אֶחָתָהּ
וּמֵת חוּלָּלָהּ לְרִשָּׁע פְּטוּרָה לְגַמְרִי:
שְׁהוּלָה

(א) היתה אחת כשרה ואחת פסולה אם היה חולץ חולץ לפסולה ואם היה מייבם לכשרה: **גמ'** ארבעה אחין ס"ד אלא אימא ארבעה מאחין: הרשות בידו: ושבקי ליה והתניא ^(ב) ויקראו לו זקני עירו יהן ולא שלוחן ודברו אליו מלמד שמשאיין לו עצה הוגנת לו שאם היה הוא ילד והיא זקנה הוא זקן והיא ילדה אומרין לו מה לך אצל ילדה מה לך אצל זקנה כלך אצל שכמותך ואל תשים קטטה בביתך לא צריכא דאפשר ליה א"ה אפילו טובא גמ' עצה טובה קמ"ל ד' אין טפי לא כי ה"כ דנמטייה עונה בחדשי מי שהיה נשוי וכו': ונייבם לתרויהו א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן אמר קרא ^(ג) אשר לא יבנה את בית אחיו יבית אחד הוא בונה ואין בונה שני בתים ונחלוץ לתרויהו אמר מר זוטרא בר טוביה אמר קרא ^(ד) בית חלוץ הנעל בית אחד הוא חולץ ואין חולץ שני בתים ^(ה) ונייבם לחדא ונחלוץ לחדא אמר קרא ^(ו) אם לא יחפץ הא חפץ ייבם ^(ז) כל העולה לייבום עולה לחליצה כל שאין עולה לייבום אין עולה לחליצה ועוד ^(ח) שלא יאמרו בית מקצתו בנוי ומקצתו חלוץ ויאמרו אי דמייבם והדר חליץ הכי גמ' אלא [דלמא] חליץ והדר מייבם וקם ליה בלא יבנה ואימא כי איכא חדא תתקיים מצות יבום כי איכא תרתי לא תתקיים מצות יבום א"כ צרת ערוה דאסר רחמנא למה לי השתא ב' בעלמא אמרת לאו בני חליצה ייבום גינהו צרת ערוה מיבעיא אלמא לא אצטריך ס"ד א ערוה אברא קיימא ותתייבם צרתה קמ"ל דאסירא אלא יבמתו יבמתו ריבה: היתה אחת כשרה: אמר רב יוסף ^(א) כ"אן שנה רבי לא ישפך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם: **מתני'** המחזיר גרושתו והנושא חלוצתו והנושא קרובת חלוצתו יוציא והולד ממזר דברי ר"ע וחכ"א אין הולד ממזר ומודים בנושא קרובת גרושתו שהולד ממזר: **גמ'** וסבר ר' עקיבא הנושא קרובת גרושתו ^(ב) כ"אן שנה רבי אחות גרושה מדברי ר' תני קרובת גרושתו הכי גמ' מסתברא בת גרושתו שהולד ממזר אי אמרת בשלמא א אי אמרת לא איירי בה מאי ומודים ודלמא ייבי בריתות הא קתני לה לקמן ^(א) וזהו ממזר גרי ר"ע ^(ב) ר"ש התימני ואמר כל שחייבין עליו ודלמא קסתים לן תנא ^(א) כר"ש התימני א"כ גרושתו למה לי אלא ש"מ איירי בה [ודלמא] מחזיר גרושתו ונושא חלוצתו וקרובת חלוצתו וכת חלוצתו לרבי עקיבא הוי ממזר אמר ר' מא דר"ע דאמר קרא בית חלוץ הנעל הכתוב ר' ר"ש ב"ר הכל מודים במחזיר גרושתו שהולד

(דף סו:) כל מקום שאין קדושין בו ואיזה זה הבא על אחת מכל העריות: **הבא** מורים ב

נצטו דהוי צלא יבנה, והוי לאו דקורבא
אבל נושא חלוצתו לא היי ממזר (סו).

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מד.

ק א מיי פ"א מהלכות
יצום הלכה י סמג עשין
ו תור ש"ע אהיע מ קסא
סעף ב:
קא ב מיי פ"ד שם הלכה
א סמג עשין נב
טוש"ע שם סימן קסו
סעף א:
קב ג מיי פ"ד מהלכות
אישות הלכה א סמג
עשין מה ולאין פא תור
ש"ע שם סימן ט סעף ז:
קג ד מיי פ"א מהלכות
יצום הלכה ט:

תוספות ישנים

[illegible]

(א) והא דקחשיב בר"פ אלו הן
העוקין גרושה וחלוצה כו'.
כ"ל. (ב) נראה דכ"ל והא
דילפינן מואשה לרבות חלוצה
לא הוי אלא כו'.

אחרי שיש לנו את המידע הזה, נצטרך להחליט האם להמשיך להעביר את המידע הזה לרשויות. אם כן, נצטרך להחליט האם להמשיך להעביר את המידע הזה לרשויות. אם לא, נצטרך להחליט האם להמשיך להעביר את המידע הזה לרשויות.

אבתי ה"מ למיפרך תנינא דסתם
גן תנא כוותיה בקדושין בפרק האומר
זויר גרושתו. לרבנא נקט מחזיר
פגום מיהא הוי:

שכן

אָנעם אַזוי וואָר אַרדע דערזאָ בלאָז דלאַ יגלע בנף אַזוי, וועמענע קורנבאָ דאַזוי בנן נושאַ חלוצות דערזי בלאָ ינגע, וואָ לאָז קורנבאָ בלאָ כרע (קָרנן חס.), **כל שחייבין עליו ברת בירי שמים. על אותה ציאה** (קדושי'ן (עז:)